

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Dopravní podnik hl.m. Prahy, akciová společnost**
sídlem Sokolovská 2127/42, Praha

proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21.9.2017, č.j. ÚOHS-R0118/2017/VZ-27348/2017/323/LVa,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21.9.2017, č.j. ÚOHS-R0118/2017/VZ-27348/2017/323/LVa, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 3.6.2017, č.j. ÚOHS-S0164/2017/VZ-19722/2017/513/IHL, a zamítnut žalobcův rozklad.
2. Žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 50 000 Kč, neboť dospěl k závěru, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), tím, že při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1 ZZVZ neodeslal stěžovateli v zákonné lhůtě 15 dnů rozhodnutí o námitkách, a to přestože žalobce nezadával veřejnou zakázku v zadávacím řízení, neboť využil zákonnou výjimku pro podlimitní sektorovou veřejnou zakázku podle § 158 odst. 1 ZZVZ.

II. Shrnutí procesního postojů žalobce

3. Žalobce především namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nesprávného právního posouzení otázky týkající se povinnosti žalobce vyřizovat postupem podle ZZVZ námitky i u podlimitní sektorové veřejné zakázky.
4. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nadto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť předseda žalovaného se nevypořádal s námitkami žalobce. Podle žalobce bylo třeba nejdříve posoudit, zda žalobce – jako zadavatel při zadávání sektorové veřejné zakázky – oprávněně aplikoval výjimku z povinnosti zadávat veřejnou zakázku v zadávacím řízení. Jestliže na žalobce nedopadala povinnost zadávat sektorovou veřejnou zakázku v zadávacím řízení, nemohl se dopustit správního deliktu podle § 268 odst. 1 písm. d) ZZVZ.
5. Žalobce interpretuje § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ tak, že námitky lze podat pouze proti postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se ZZVZ; jestliže žalobcův postup (postup mimo režim ZZVZ) nebyl v rozporu se ZZVZ, neměli dodavatelé právo podat námitky podle § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ. Právní úprava podlimitní sektorové veřejné zakázky obsažená v § 158 odst. 1 ZZVZ je podle žalobce stejná jako u veřejné zakázky malého rozsahu (§ 31 ZZVZ); ani u veřejných zakázek malého rozsahu by žalobce nebyl povinen vyřizovat či zabývat se hypoteticky uplatněnými námitkami. Tuto argumentaci žalobce uplatnil již ve správním řízení a žalovaný ji nevypořádal. Podle žalobce ostatně ani nevyřízení námitek v případě zakázky malého rozsahu nemůže vést k uložení pokuty za správní delikt podle § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ. Přezkum postupu žalobce ze strany žalovaného je namístě pouze tehdy, prokáže-li se, že žalobce nebyl oprávněn postupovat v režimu podlimitní sektorové veřejné zakázky. Podle žalobce tedy námitky mohou souviset pouze se zadávacím řízením podle ZZVZ, což plyne také ze systematického výkladu ZZVZ. Nadto podle žalobce platí, že jestliže není dána dozorová pravomoc žalovaného u veřejných zakázek malého rozsahu a u

koncesí malého rozsahu, pak není dána dozorová pravomoc žalovaného ani u podlimitních sektorových veřejných zakázek. Ustanovení § 241 odst. 1 ZZVZ se vztahuje pouze na podlimitní veřejné zakázky a nikoli na podlimitní sektorové veřejné zakázky. Pakliže zákonodárce v § 241 odst. 1 ZZVZ vyřizování námitek u sektorové podlimitní veřejné zakázky výslovně neupravil, nelze tuto mezeru v právní úpravě překlenout výkladem v neprospěch žalobce. Pokud by zákonodárce hodlal stanovit zadavateli podlimitní sektorové veřejné zakázky povinnost vyřizovat námítka, pak by do § 158 odst. 1 ZZVZ podle žalobce vložil formulaci „*nestanoví-li tento zákon jinak*“, a tím by umožnil aplikaci § 241 ZZVZ i na podlimitní sektorové veřejné zakázky.

6. Žalobce dále namítá, že správní delikt (nově přestupek) nedosahuje minimální míry společenské škodlivosti, neboť nevyřízení námitek nemohlo mít společensky škodlivé následky; poptávkové řízení bylo následně žalobcem zrušeno a nebyla tak ani uzavřena smlouva na veřejnou zakázku.
7. Žalobce tedy navrhuje napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

8. Žalovaný setrvává na svém výkladu ZZVZ, jak plyne z napadeného rozhodnutí; ve vyjádření k žalobě zopakoval, že dodavatel je oprávněn podat námítka i v situacích, kdy zadavatel postupuje mimo zadávací řízení, a také tyto námítka je zadavatel povinen vyřídit postupem podle ZZVZ; právě k tomu § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ směřuje.
9. Podle žalovaného již pouhá pochybnost dodavatele, že zadavatel postupuje v rozporu se ZZVZ, opravňuje dodavatele k podání námitek. To, zda zadavatel skutečně postupuje v rozporu se ZZVZ či nikoli, je předmětem zjišťování až v rámci rozhodování o podaných námítkách. Podle žalovaného je třeba rozlišovat důvodnost a přípustnost námitek. V nyní posuzované věci byly námítka přípustné a žalobce byl povinen námítka vypořádat. Z § 248 odst. 1 a § 241 odst. 1 ZZVZ podle žalovaného vyplývá, že z možnosti podat námítka byly vyňaty pouze veřejné zakázky malého rozsahu (na jejichž zadávání v zadávacím řízení se také vztahuje výjimka). Námítka nejsou z hlediska systematiky ZZVZ zařazeny ve zcela samostatné části, a proto nelze ZZVZ vykládat tak, že námítka nelze podat kupříkladu v rámci zjednodušeného režimu či zvláštních postupů, protože v dotčené části ZZVZ nejsou námítka upraveny. Podle žalovaného tak nejde o mezeru v právní úpravě a nebylo nutné přistupovat k analogii. Byť žalobce namítá, že napadené i jemu předcházející rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, není podle žalovaného z argumentace žalobce patrné, jaké námítka nebyly vypořádány. Námítka nepřezkoumatelnosti uplatněná žalobcem proto podle žalovaného není dostatečně konkrétní; přesto žalovaný rozvádí jednotlivé námítka žalobce a odkazuje na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal i na § 270 odst. 1 ZZVZ, podle kterého se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý; materiální znak přestupku je tak předpokládán. Rozsudky Nejvyššího správního soudu, na které odkazuje žalobce, nelze podle žalovaného vztáhnout na nyní posuzovanou věc.
10. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. I žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

11. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Zdejší soud se nejprve zabýval uplatněnou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností či vad předcházejícího správního řízení. Zdejší soud vycházel z toho, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána (také) tehdy, nevypořádá-li se správní orgán s námitkami či návrhy účastníka správního řízení; z odůvodnění správního rozhodnutí musí být mimo jiné zřejmé, z jakých důvodů správní orgán k námitkám či návrhům účastníka řízení nepřihlédl, případně proč považuje námitky za liché a jaké skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí.
13. Příkazem ze dne 2.5.2017, č.j. ÚOHS-S0164/2017/VZ-13838/2017/513/IHL, žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 50 000 Kč z důvodu rozporu postupu žalobce s § 245 odst. 1 ZZVZ; žalobce do 15 dnů od obdržení námitek, které mimo jiné směřovaly proti režimu veřejné zakázky a proti jejímu zadání mimo zadávací řízení, neodeslal stěžovateli (dodavateli Mikroelektronika spol. s r.o.) rozhodnutí o námitkách. Proti příkazu podal žalobce blanketní odpor, který doplnil podáním ze dne 18.5.2017. Jednotlivé body tam uplatněné žalobcovy argumentace žalovaný podle zdejšího soudu vyčerpávajícím způsobem zrekapituloval v bodech 9. až 15. prvostupňového rozhodnutí a následně je podle zdejšího soudu rovněž vyčerpávajícím způsobem vypořádal v části odůvodnění „Právní posouzení, vypořádání stanoviska zadavatele“ (body 52. až 90. prvostupňového rozhodnutí). Úvahy žalovaného reagující na právní názor žalobce jsou konkrétní a srozumitelné. Prvostupňové rozhodnutí tedy podle zdejšího soudu přezkoumatelné co do důvodů je. Obdobně v napadeném rozhodnutí byly v bodech 8. až 13. vymezeny rozkladové námitky a v části odůvodnění „K námitkám rozkladu“ (od bodu 18. napadeného rozhodnutí) byly tyto námitky předsedou žalovaného konkrétně a srozumitelně vypořádány. Také napadené rozhodnutí tedy je přezkoumatelné; plyne z něj podstata sporu mezi žalobcem a žalovaným a také pohled na jeho řešení.
14. Podstatou sporu mezi žalobcem a žalovaným je otázka, zda zadavatel, který zadává podlimitní sektorovou veřejnou zakázku mimo zadávací řízení na základě výjimky podle § 158 odst. 1 ZZVZ, je povinen „za všech okolností“ vyřídit námitky dodavatele ve smyslu § 245 ZZVZ anebo zda je nejdříve namíste posoudit, zda námitky podle § 241 odst. 2 písm. b) a c) ZZVZ jsou důvodné, a je-li tomu tak, teprve pak o nich rozhodnout podle § 245 ZZVZ.
15. Ze správního spisu („doručenka datové zprávy“) plyne, že dodavatel – Mikroelektronika spol. s r.o. – dne 20.2.2017 podal zadavateli (žalobci) námitky ve smyslu § 241 ZZVZ. Žalobce na námitky reagoval až dne 15.3.2017 přípisem „Sdělení ke stížnosti“. Z této reakce je zřejmé, že se nejednalo o rozhodnutí o námitkách ve smyslu § 245 ZZVZ.

16. Podle § 2 odst. 1 ZZVZ se zadáním veřejné zakázky pro účely tohoto zákona rozumí uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytnout dodávky, služby nebo stavební práce. Za zadání veřejné zakázky se nepovažuje uzavření smlouvy, kterou se zakládá pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah, nebo smlouvy upravující spolupráci zadavatele při zadávání veřejné zakázky podle § 7 až 12, § 155, 156, 189 a 190. Zadavatel je dle § 2 odst. 3 ZZVZ povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li stanoveno jinak. Podle § 158 odst. 1 ZZVZ není zadavatel povinen v zadávacím řízení zadat sektorovou veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota nedosahuje finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem dle § 25 ZZVZ, tedy podlimitní sektorovou veřejnou zakázku.
17. Nedosahuje-li tedy předpokládaná hodnota zadávané veřejné zakázky finančního limitu pro nadlimitní veřejnou zakázku (§ 25 ZZVZ), není zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení. Zatímco podle žalovaného je třeba vykládat § 158 odst. 1 ZZVZ tak, že zadavatele zbavuje pouze povinnosti zadávat podlimitní sektorovou veřejnou zakázku v zadávacím řízení, zatímco ostatní zákonné povinnosti podle ZZVZ se na zadavatele aplikují i nadále, podle žalobce představuje § 158 odst. 1 pro zadavatele výjimku z aplikace celého ZZVZ. Zdejší soud dává zapravdu žalovanému, a to jak v celkovém závěru, tak ve všech dílčích argumentech.
18. Přestože žalobce – jako zadavatel sektorové veřejné zakázky – nebyl povinen zadat podlimitní sektorovou veřejnou zakázku v zadávacím řízení (§ 2 odst. 3 a § 158 odst. 1 ZZVZ; zdejší soud neposuzoval, zda šlo skutečně o podlimitní sektorovou veřejnou zakázku či nikoli, neboť tato otázka není mezi žalobcem a žalovaným sporná), nepochybně šlo o zadání veřejné zakázky podle § 2 odst. 1 ZZVZ. Podlimitní sektorová veřejná zakázka je také zadávána (a nakonec také „zadána“), byť nikoli nutně v zadávacím řízení. Z důvodové zprávy k § 2 ZZVZ se podává, že „...*Oproti předchozí právní úpravě není definován pojem zadávání. Tento pojem je v textu zákona používán v jeho obecném významu a zahrnuje tak nejen zadávání veřejných zakázek v zadávacím řízení, ale i zadávání veřejných zakázek mimo něj, a to například pokud jde o výjimky nebo o zadávání zakázek osobou, která není zadavatelem apod. ...*“. Stanoví-li tedy ZZVZ výjimku z povinnosti zadat veřejnou zakázku v některém z přípustných (předepsaných) druhů zadávacího řízení (§ 3 ZZVZ), nelze z toho dovozovat, že by zadavatel nebyl povinen dodržovat další ustanovení ZZVZ (jež se procedury samotného postupu v konkrétním druhu zadávacího řízení – uvnitř tohoto řízení – netýkají, přesto však ukládají zadavatelům povinnosti). Ustanovení § 158 odst. 1 ZZVZ tedy ze žalobce pouze sňalo obecnou povinnost zadat v zadávacím řízení podlimitní sektorovou veřejnou zakázku, nikoli povinnosti další. Podle § 151 odst. 4 ZZVZ zadavatel postupuje při zadávání sektorové veřejné zakázky, která není koncesí, podle části čtvrté, páté, nebo šesté a použije také části první, druhou, desátou až třináctou ZZVZ, pokud není v této části stanoveno jinak. Při zadávání sektorové veřejné zakázky, která je koncesí, zadavatel postupuje podle části osmé ZZVZ. Proto přestože na žalobce nedopadala povinnost – pakliže šlo o podlimitní sektorovou veřejnou zakázku – zadávat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, dopadaly na něj další povinnosti stanovené v ZZVZ mimo samotný postup v zadávacím řízení.
19. Z § 151 odst. 4 ZZVZ tedy plyne, že zadavatel při zadávání sektorové veřejné zakázky – tedy i podlimitní sektorové veřejné zakázky, neboť toto ustanovení je z hlediska systematiky zařazeno v části sedmé hlavě I ZZVZ jako obecné ustanovení – postupuje také

dle části třinácté ZZVZ, která v hlavě I obsahuje právní úpravu námitek ve vztahu k celému ZZVZ. Podle § 241 odst. 1 ZZVZ může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 ZZVZ, nebo se zvláštními postupy podle části šesté ZZVZ hrozí nebo vznikla újma. Písemné námitky lze dle § 241 odst. 2 ZZVZ podat proti volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky (písm. b/) nebo proti postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se ZZVZ (písm. c/). Byť by při volbě jednoho z možných způsobů výlučně jazykového výkladu § 241 ZZVZ mohlo z textu tohoto ustanovení vyplývat, že námitky lze podat pouze tehdy, postupuje-li zadavatel v rozporu se ZZVZ, považuje zdejší soud takový výklad za absurdní, neboť v takovém případě by posuzování důvodnosti podaných námitek muselo předcházet posuzování jejich přípustnosti. Samotný zákonodárce, jak plyne z důvodové zprávy k § 245 ZZVZ, předpokládal, že námitky lze uplatnit i v případech, kdy zadavatel postupuje v souladu se ZZVZ, a v takovém případě zadavatel musí být „...schopen svůj postup obhájit (pokud jej přezkoumatelným způsobem obhájit neumí, měl by se především zamyslet nad tím, zda jeho postup v zadávacím řízení, zpochybněný námitkou, je správný a zda nemá spíše přistoupit k opatření k nápravě). Pokud bude v námitkách uvedeno něco, co věcně s řešenou problematikou nesouvisí, je přezkoumatelným vypořádáním i sdělení, že daný argument s řešenou věcí nesouvisí, a to včetně uvedení důvodů, pro které na tento svůj závěr zadavatel usuzuje. Dané ustanovení je stěžejní pro reálnou možnost obrany stěžovatele. Není v souladu s odstavcem 1, pokud se zadavatel k námitkám jen obecně vyjádří ve smyslu např. že „technickou kvalifikaci nastavil přiměřeně“ (bez dalšího). Smyslem ustanovení je zvýšení efektivity institutu námitek, tzn. zadavatel by se měl námitkami odpovědně zabývat, brát je i jako příležitost k nápravě svého postupu)...“. Takové pojetí oprávněnosti (přípustnosti) námitek dává jedině smysl. Z důvodové zprávy je navíc zřejmé, že zákonodárce předvídal situaci, kdy budou uplatněny nesouvisející námitky, a zadavatel bude přesto v takovém případě povinen přezkoumatelně sdělit, proč je považuje za nesouvisející.

20. Jestliže na „poptávkové řízení“ – zadávání podlimitní sektorové veřejné zakázky mimo zadávací řízení – dopadala část třináctá ZZVZ (ochrana proti nesprávnému postupu zadavatele), pak na žalobce dopadala také povinnost stanovená v § 245 odst. 1 ZZVZ, podle kterého je zadavatel (tu žalobce) povinen do 15 dnů od doručení námitek odeslat rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí je povinen uvést, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Žádná mezera v ZZVZ ve vztahu k institutu námitek v rámci zadávání podlimitní sektorové veřejné zakázky mimo zadávací řízení není dána, a proto žádné úvahy žalobce ohledně způsobů řešení takové mezery nejsou namístě.
21. Zdejší soud proto dává za pravdu žalovanému, že byť žalobce (zadavatel) zadával – a byť oprávněně – podlimitní sektorovou veřejnou zakázku mimo zadávací řízení, dopadala na žalobce povinnost o dodavatelem (stěžovatelem) uplatněných námitkách rozhodnout zákonem předvídaným způsobem podle § 245 ZZVZ, a teprve v rámci rozhodování o námitkách posuzovat, zda byly námitky důvodné či nikoli.
22. Srovnává-li žalobce právní úpravu veřejných zakázek malého rozsahu s právní úpravou podlimitní sektorové veřejné zakázky, pak mu ani k této žalobní námitce nedává zdejší

soud za pravdu. Právo podat námitky je v § 241 odst. 1 ZZVZ omezeno na postupy zadavatele související se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, nikoli veřejné zakázky malého rozsahu. To ostatně odpovídá i možnosti navazujících postupů v rámci obrany dodavatele; podle § 248 odst. 1 písm. b) ZZVZ vykonává žalovaný dozor nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté, a při tomto dozoru rozhoduje o tom, zda postup zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, je v souladu s tímto zákonem. Nejen z textu § 248 odst. 1 ZZVZ, nýbrž i z důvodové zprávy k § 248 odst. 1 ZZVZ zdejšímu soudu (mimo jiné) plyne, že žalovaný „...nepřezkoumává veřejné zakázky malého rozsahu (s výjimkou takových veřejných zakázek malého rozsahu, při jejichž zadávání zadavatel dobrovolně postupuje v přísnějším režimu, tj. zadává je v některém z druhů zadávacího řízení) a koncese malého rozsahu...“. Pokud však jde o možnost podat námitky v tom smyslu, že podmínky pro zadávání veřejné zakázky malého rozsahu (mimo zadávací řízení na základě výjimky podle § 31 ZZVZ) splněny nebyly, neboť se o veřejnou zakázku malého rozsahu nejedná, pak takové námitky přípustné jsou podle § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ a zadavatel má povinnost je vyřídit postupem podle § 245 ZZVZ. V tomto ohledu je možnost podat námitky v případě, že veřejnou zakázku zadavatel považuje za veřejnou zakázku malého rozsahu, a proto ji nezadává v zadávacím řízení, avšak dodavatel s tím nesouhlasí, a právě proto podává námitky, zcela shodná s možností podat námitky v případě, že veřejnou zakázku zadavatel považuje za sektorovou podlimitní veřejnou zakázku, a proto ji nezadává v zadávacím řízení, avšak dodavatel s tím nesouhlasí, a právě proto podává námitky. V obou případech má zadavatel povinnost námitky vyřídit podle § 245 ZZVZ tak, jak žalovaný dovodil v nyní posuzované věci.

23. Žalobce dále namítá, že jeho jednání (nečinnost – nevyřízení námitek) nedosahuje minimální míry škodlivosti. Ani tuto část žalobní argumentace neshledal zdejší soud důvodnou, neboť vycházel při posuzování materiální stránky správního deliktu právnické osoby z východiska, že je-li naplněna formální stránka deliktu, obvykle je naplněna také materiální stránka deliktu, přitom v případě nevyřízení námitek v rozporu se ZZVZ, k němuž dojde právě naplněním jediného znaku (tím, že námitky nebyly vyřízeny), se toto východisko musí uplatnit ze zásady a žádné mimořádné okolnosti, jež by uplatnění tohoto východiska mohly prolomit, v nyní posuzované věci dány nejsou. Tvrdí-li žalobce, že taková okolnost je dána tím, že poptávkové řízení bylo zrušeno a smlouva nebyla uzavřena, pak z přípisu „Sdělení zadavatele o zrušení poptávkového řízení“ ze dne 20.4.2017 plyne, že tak žalobce postupoval „...vzhledem k hrozícímu výpadku systému z důvodu havarijního stavu...“, nikoli nakonec v důsledku uznání chyby namítané dodavatelem (stěžovatelem) v námitkách. Pak tedy skutečnost, že nakonec nebyla v nyní posuzované věci uzavřena smlouva, nepředstavovalo dodatečnou eliminaci škodlivého následku zakládajícího splnění materiální stránky deliktu. Škodlivým následkem v posuzované věci bylo samotné nevyřízení námitek – omezení dodavatele na jeho právech, jež navazujícím postupem žalobce zhojeno nebylo.
24. Tím jsou žalobní body vyčerpány.
25. Zdejší soud tedy ze shora uvedených důvodů na věc nahlíží v nosných ohledech shodně jako žalovaný v napadeném a jemu předcházejícím rozhodnutí. Žádný ze žalobních bodů,

jak byly v žalobě uplatněny, zdejší soud nepokládá za důvodný, nad jejich rámec nelze ve vztahu k napadenému rozhodnutí dovodit ani žádný nedostatek, který by vyvolával vadu, k níž by musel zdejší soud přihlédnout z úřední povinnosti, a proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou

podle

§ 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

26. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. srpna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu